
dorđe sudarski red versei

KALITKA

Vasárnapi újságok
Napfény az enyhén ereszkedő lejtőn
Kávé
Tea
Madárkalitkában
Az asztalon
Barátom könyve
Fehér lapok és fejtések
Mellettem ülsz
Lelkedben megnyugvás
Könnyedén figyeled az érkező neszeket
És én
A csönd mélyén
Megidézem
A régen elhalkult hangokat

GALÉRIA

1.

Hamutartó-emelvények
A galéria fehér csöndjében
Festők és hódolók
Felakasztva lógnak
Szép és erős házakban
Melyeknek falain a gépek
Zaja sem jut át

2.

1953-ban
Meglehetősen sok ember tűnt el
Eppen e pillanatban tájékoztatnak
Hogy ez még mindig jóval kevesebb
Mint 1944-ben

3.

Mondják
Hét dinár egy órára
Wolt Disney 19 óra 30 perckor
A kitárt ablakon át betódul
A szennyezett fény

4.

Monológot hallgatok
Ha meggondolom
Mindenképpen eltalálnám
A szeme között
Puskával háromszáz méterről
Elégedett lenne
Es halott-hideg
Igen
Nagyon hideg

5.

Emberek gázálarccal a levegőre
Elmerülve a régi idők emlékezetébe
Tisztításra pusztán
A folyékony PANOL-SIDOL
Pasztát használgják

6.

A másik partról nem vitatkozunk
Meggyőződésem
Hogy még mindig az innensővel
Szemben fekszik
Szegény festők
Átélik a teret

7.

Millió foetus
Méternyire a talajtól
Méltatlankodva jönnek elő
Belül sötét
Kívül sötét

8.

A telek sem olyan szépek és tiszták már
Kertjeidben

9.

Kék ingen át
Szél

VISSZATERÉS

Önöknek már kevés idejük maradt
Üres szemmel habzsolják a fényt
És ujjheggyel szívják az egészséget
Az ártatlan testekből
Önmaguktól megbabonázva
Mindent legázolnak és rombolnak
Nem veszitek észre
Azután meg már késő
(efelől biztos vagyok)
Egyik lábatok gyáván
A rák felett elakadva
Csak egy mozdulatotokra vár
A másik lábatokkal siessetek
Az idő letelt

ÉHSÉG

Születésétől kezdve
Éhezett
Egész életén át
Reggelire
Alma
Ebédre
Alma
Vacsorára
Alma

És meghalt
Később
A sírhalmára
Egy szép almafát
Ültettek

TÁBLA

Ma átutaztam a városodon
Ráemlékeztem bukásodra
Motorral nekifutottál a táblának a városon kívül
Miután eltemettek

A táblát megjavították
Visszahelyezték eredeti helyére
S továbbra is e szöveg olvasható rajta:

SZERENCSE'S UTAT!

HAGYJATOK BÉKÉN

Hagyjatok békén
A fenébe is
Kínai cipőkben utazom
Könyvhalmazokban
Levelekben táviratokban és nyomdai hasábokban
Rádió- és más hullámokban
Gránátként kilőve
A pilóta fülkéjének fekete dobozában
Magnetofonszalaggal
Hermés márkájú írógéppel
Kanyarokkal és szerpentinekkel
A fenébe is — mondom
Hagyjatok békén
Fáradt vagyok és elmegyek
Pecázni

1946—?

Az élet kezdete
Üres felület
Amelyre beírja
Jelzéseit
Az idő
Az emberek és
Az emlékezet

A végén
A jelek
Lassan elhalványulnak
Csak néhány rovátka marad
Az emlékezet titkaiból

Milyen kevés szóval
Átélni az élet

Sinkovits Péter fordításai